

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput III. Requisita ad rationem martyrii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

persecutoribus impugnatur, v. g. fidei, vel castitatis. Verum affirmant sancti Cyprianus n. 34. relatus, Ambrosius lib. 1. de offic. c. 36. & 41. Chrysostomus homil. 5. in Matth. Augustinus lib. 1. de morib. Eccles. c. 22. & 23. Et probatur ex Apostolo Hebr. 11. de Martyribus dicente, quod *fortes facti sunt in bello*. Necnon ex eo quod martyrio conveniat definitio & officium fortitudinis, de quibus cap. præcedenti.

38 Nec refert, quod mortis acceptatio per se, etiam ex aliis virtutibus procedere queat, absque intuitu ad honestatem propriam fortitudinis: cum equidem in martyrio se offerat propria materia, officiumque fortitudinis, periculum utique mortis, ipse per se, timor, & tristitia moderatio, ne eam impediatur, &c. Unde licet primum & principale motivum actus martyrii sit charitas, per modum imperantis, prout docet S. Thomas q. cit. a. 2. ad 2. fortitudo tamen ad actum illum concurrat per modum elicientis. Et sic martyrium non tantum habet bonitatem actus fidei v. g. vel castitatis, sed & charitatis, & fortitudinis.

CAPUT III.

Requisita ad rationem martyrii.

39 Primum requisitum est per se, etiam ex aliis virtutibus procedere queat, absque intuitu ad honestatem propriam fortitudinis: cum equidem in martyrio se offerat propria materia, officiumque fortitudinis, periculum utique mortis, ipse per se, timor, & tristitia moderatio, ne eam impediatur, &c. Unde licet primum & principale motivum actus martyrii sit charitas, per modum imperantis, prout docet S. Thomas q. cit. a. 2. ad 2. fortitudo tamen ad actum illum concurrat per modum elicientis. Et sic martyrium non tantum habet bonitatem actus fidei v. g. vel castitatis, sed & charitatis, & fortitudinis.

40 Dixi, propter professionem fidei, &c. Martyrem enim non pœna, sed causa facit, ut Augustinus dicit conc. 2. in Psalm. 34. Unde dum quis occiditur propter doctrinam falsam, vel propter sua crimina, non est martyr, licet vanè existimet, se pro fidei veritate occidi. Propterea *nemo vestrum* (ut dicitur 1. Petr. 4.) *patiatur ut homicida, aut fur, &c. si autem ut Christianus, non erubescat; glorificet autem Deum in isto nomine.*

41 Illi quidem fidei Confessores, qui mortem pro Christo habuerunt in voto, jamque ceperunt tormenta pro ipso sustinere, tamen non lethalia, inter Martyres olim fuerunt computati, ut videtur apud Tertullianum lib. ad Martyres, & contra Praxeam, & apud Cyprianum epist. 9. 16. 30. &c. Posterioribus tamen sæculis pro consummatis Martyribus habiti non sunt,

Tom. II.

nec habentur, nisi qui mortem, vel lethalia pro Christo tormenta subierunt.

Secundum requisitum est *voluntaria* mortis pro Christo, sive pro Christi fide, vel alia Christiana virtute, acceptatio. Cum martyrium sit opus virtutis. Nemo verò, absque sua voluntate & consensu, virtutis opus exercet.

Tertium requisitum est, quod quis non resistat Tyranno, sed absque resistantia finat se interfici, Christi exemplo, qui *sicut ovis* non resistens ad occisionem ductus est.

Hinc milites, pro fidei defensione cum pura intentione pugnant, si in eiusmodi bello à Mahumetanis, Judæis, vel Hæreticis occidantur, multum quidem merentur; non sunt tamen Martyres, nec ut tales ab Ecclesia habentur. Quia magis quarunt infideles occidere, ne fides & religio ab ipsis exterminetur, quam ab ipsis occidi; nec mortem sine resistantia patiuntur, uti passus est Christus, qui, *cum pateretur, tradebat se judicanti injuste*, 1. Petr. 2. & *oblatus est quia voluit, & non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur; & quasi agnus coram tundente se obmutescet*. Ila. 53.

Quartum requisitum est, ut fide supernaturali teneat veritatem, pro cujus confessione moritur. Si enim suo dumtaxat iudicio, humanoque sensu aliquam fidei veritatem teneret, aliis repudiatis (prout hæretici faciunt) tamen pro illius veritatis confessione moreretur, Martyr non esset Christi, sed sui sensus & iudicii; nec moreretur pro fide divina (quæ non est in hæreticis, qui propterea Deo placere non possunt) sed pro humana, quæ solâ veritatem illam teneret. Si enim fide divinâ teneret, nullam veritatem divinitus revelatam repudiaret. Eorum tamen patientia *donum Dei est*. Aug. de patientia c. 27. Omnia proinde infidelium opera non sunt peccata. Hinc extra Ecclesiam martyrium non est, nec baptismi sanguinis prodest, uti docent Cyprianus epist. 73. ad Jubajanum, Hieronymus in cap. 1. ad Galat. Augustinus epist. 61. & 167. veter. edit. Necnon lib. 3. contra Cresconium, & lib. 3. contra Donatist. c. 17.

Quintum requisitum est status gratiæ, vel idonea & sufficiens ad gratiam dispositio. Si enim *tradidero corpus meum, ita ut ardeat, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest*, 1. Cor. 13. Et ita docet S. Thomas 3. p. q. 87. a. 1. ad 2.

CAPUT IV.

Requisita in peccatore dispositio, ut martyrium ipsi pro sit ad salutem.

Certum est ex dictis numero præcedenti, affectum, tam actuale, quam virtuale ad peccatum mortale, esse im-

Rt 2